

Czy też umowę taką, uwzględniając art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 24 ust. 1 dyrektywy VAT 2006/112/WE, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona dwie transakcje, a mianowicie z jednej strony sprzedaż towarów przez właściciela obiektu przeznaczonego do rozbiórki na rzecz przedsiębiorstwa rozbiórkowego, a z drugiej strony świadczenie usługi rozbiórki przez przedsiębiorstwo rozbiórkowe na rzecz sprzedawcy towarów?

Czy w tej sprawie ma znaczenie, że przedsiębiorstwo rozbiórkowe przy ustalaniu ceny w swej ofercie zakupu tych towarów jako czynnik obniżający cenę uwzględniło koszty powstające dla niego w związku z demontażem i wywozem towarów?

Czy ma znaczenie, że sprzedawca towarów ma świadomość tego, iż koszty powstające dla przedsiębiorstwa rozbiórkowego w wyniku demontażu i wywozu uwzględniane są jako czynnik obniżający cenę towarów, mając na uwadze fakt, że strony nie dokonują żadnego uzgodnienia co do tych kosztów i że w żadnym czasie sprzedawca towarów nie ma dowiedzieć się o szacunkowej lub faktycznej wysokości tych kosztów?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 7 lipca 2017 r. – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Sprawa C-411/17)

(2017/C 300/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL.

Druga strona postępowania: Conseil des ministres.

Interwenient: Electrabel SA

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 1–3, 6, 7, art. 3 ust. 8, art. 5, art. 6 ust. 1 oraz Załącznik I pkt 2 do konwencji z Espoo „o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym” należy interpretować zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w Informacji w sprawie stosowania konwencji do działalności mających związek z energią jądrową oraz w Zaleceniach w sprawie dobrych praktyk dotyczących stosowania konwencji do działalności związanych z energią jądrową?
2. Czy art. 1 lit. ix konwencji z Espoo zawierający definicję „właściwego organu” można interpretować w ten sposób, że wyklucza on z zakresu stosowania owej konwencji akty ustawodawcze takie jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, biorąc pod uwagę w szczególności różnorodne badania i wysłuchania przeprowadzone w ramach przyjmowania tej ustawy?
3. a) Czy art. 2–6 konwencji z Espoo należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie przed przyjęciem aktu ustawodawczego takiego jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, której art. 2 odsuwa w czasie datę wyłączenia elektrowni jądrowych Doel 1 i Doel 2 oraz zakończenia przez te elektrownie przemysłowej produkcji energii elektrycznej?

- b) Czy odpowiedź na pytanie postawione w ppkt a) będzie różna w zależności od tego, czy dotyczy elektrowni Doel 1 czy też elektrowni Doel 2 zważywszy, że w przypadku pierwszej elektrowni występuje konieczność przyjęcia administracyjnych aktów wykonawczych do wyższej wymienionej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r.?
- c) Czy bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej dla kraju może stanowić jeden z nadrzędnych względów interesu ogólnego umożliwiając odstępnie od stosowania art. 2–6 konwencji z Espoo lub zawieszenie ich stosowania?
4. Czy art. 2 ust. 2 konwencji z Aarhus „o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska” należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on z zakresu stosowania owej konwencji akty ustawodawcze takie jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii” zarówno biorąc pod uwagę różnorodne badania i wysłuchania przeprowadzone w ramach przyjmowania tej ustawy, jak i bez ich uwzględnienia?
5. a) Czy art. 2, 6 w związku z załącznikiem I.I do konwencji z Aarhus – biorąc pod uwagę, w szczególności, „Zalecenia z Maastricht dotyczące środków promowania efektywnego udziału opinii publicznej w procesie decyzyjnym w dziedzinie środowiska” w kwestii wieloetapowego procesu decyzyjnego – należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie przed przyjęciem aktu ustawodawczego takiego jak ustawa z dnia 28 czerwca 2003 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, której art. 2 odsuwa w czasie datę wyłączenia elektrowni jądrowych Doel 1 i Doel 2 oraz zakończenia przez te elektrownie przemysłowej produkcji energii elektrycznej?
- b) Czy odpowiedź na pytanie postawione w ppkt a) będzie różna w zależności od tego, czy dotyczy elektrowni Doel 1 czy też elektrowni Doel 2 zważywszy, że w przypadku pierwszej elektrowni występuje konieczność przyjęcia administracyjnych aktów wykonawczych do wyżej wymienionej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r.?
- c) Czy bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej dla kraju może stanowić jeden z nadrzędnych względów interesu ogólnego umożliwiając odstępnie od stosowania art. 2–6 konwencji z Aarhus lub zawieszenie ich stosowania?
6. a) Czy art. 1 ust. 2 w związku z załącznikiem II pkt 13 lit. a) do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko⁽¹⁾, rozpatrywanych w omawianym przypadku w świetle konwencji z Espoo i z Aarhus, należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie do odsunięcia w czasie daty wyłączenia elektrowni jądrowej i zakończenia przez tę elektrownię przemysłowej produkcji energii elektrycznej, i wiążą się, tak jak w niniejszym przypadku, ze znaczącymi inwestycjami i zwiększeniem bezpieczeństwa w elektrowniach jądrowych Doel 1 i 2?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie postawione w ppkt a) – czy art. 2–8, 11 i załączniki I, II i III dyrektywy 2011/92/UE należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie przed przyjęciem aktu ustawodawczego takiego jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, której art. 2 odsuwa w czasie datę wyłączenia elektrowni jądrowych Doel 1 i Doel 2 oraz zakończenia przez te elektrownie przemysłowej produkcji energii elektrycznej?
- c) Czy odpowiedź na pytanie postawione w ppkt a) i b) będzie różna w zależności od tego, czy dotyczy elektrowni Doel 1 czy też elektrowni Doel 2 zważywszy, że w przypadku pierwszej elektrowni występuje konieczność przyjęcia administracyjnych aktów wykonawczych do wyżej wymienionej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r.?
- d) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie postawione w ppkt a) – czy art. 2 ust. 4 dyrektywy 2011/92/UE należy interpretować w ten sposób, że pozwala on odstąpić – na podstawie nadrzędnych względów interesu ogólnego związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej dla kraju – od stosowania art. 2–8 i 11 dyrektywy 2011/92/UE w przypadku odsunięcia w czasie wyłączenia elektrowni jądrowej?

7. Czy pojęcie „szczególnego aktu ustawodawstwa” w rozumieniu art. 1 ust. 4 dyrektywy 2011/92/UE należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ono z zakresu stosowania owej dyrektywy akt ustawodawczy taki jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, w szczególności biorąc pod uwagę różnorodne badania i wysłuchania przeprowadzone w ramach przyjmowania tej ustawy, które mogą realizować cele owej dyrektywy?
8. a) Czy art. 6 dyrektywy 92/43/EWG Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽²⁾ w związku z art. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽³⁾ rozpatrywanych, w omawianym przypadku, w świetle dyrektywy 2011/92/UE oraz konwencji z Espoo i z Aarhus, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do odsunięcia w czasie daty wyłączenia elektrowni jądrowej i zakończenia przez tą elektrownię przemysłowej produkcji energii elektrycznej oraz wiąże się, tak jak w niniejszym przypadku, ze znaczącymi inwestycjami i zwiększeniem bezpieczeństwa w elektrowniach jądrowych Doel 1 i 2?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie postawione w ppkt a) – czy art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie przed przyjęciem aktu ustawodawczego takiego jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, której art. 2 odsuwa w czasie datę wyłączenia elektrowni jądrowych Doel 1 i Doel 2 oraz zakończenia przez te elektrownie przemysłowej produkcji energii elektrycznej?
- c) Czy odpowiedź na pytania postawione w ppkt a) i b) będzie różna w zależności od tego, czy dotyczy elektrowni Doel 1 czy też elektrowni Doel 2 zważywszy, że w przypadku pierwszej elektrowni występuje konieczność przyjęcia administracyjnych aktów wykonawczych do wyżej wymienionej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r.?
- d) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie postawione w ppkt a) – czy art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na przyjęcie, że powodem o charakterze zasadniczym wynikającym z nadrzędnego interesu publicznego są względy związane z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej dla kraju, w szczególności biorąc pod uwagę różnorodne badania i wysłuchania przeprowadzone w ramach przyjmowania powyższej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r., które mogą realizować cele wyżej wymienionej dyrektywy?
9. Jeżeli na podstawie odpowiedzi na powyższe pytania prejudycjalne, sąd krajowy dojdzie do wniosku, że zaskarżona ustawa narusza jeden z obowiązków wynikających z wyżej wymienionych konwencji lub dyrektyw, a bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej dla kraju nie może stanowić jednego z nadrzędnych względów interesu ogólnego umożliwiającego odstępianie od tych obowiązków, to czy sąd krajowy może utrzymać skutki ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r. w celu zapobieżenia powstania braku pewności prawa i umożliwienia wykonania obowiązków oceny skutków środowiskowych oraz udziału społeczeństwa wynikających z powyższych konwencji i dyrektyw?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 20, s. 7.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Czeska Republika) w dniu 10 lipca 2017 r. – AREX CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství**

(Sprawa C-414/17)

(2017/C 300/28)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud